

פני עין חמד

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פּרשֶׁת פִּינְחָס - כָּל אֶחָד וְהָצִינוּר שֶׁלוֹ

"אֵלֶּה בְּנֵי דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשִׁוְחָם מִשְׁפַּחַת הַשְּׁוֹחֲמִי"
(במדבר כ"ו, מ"ב)

חושבים שהיה גם חירש. אף על פי כן, המניין של שבט דן היה יותר מהמניין של שבט בנימין שהיו לו עשרה ילדים!

מִן הַחֶפֶץ חַיִּים' אומר (עה"ת): "כאן גילתה לנו התורה, כי אין עצה ואין חוכמה לנגד השם, והנה לבנימין היו עשרה בנים ולדן היה בן אחד ועוד היה חירש, ולבסוף היה דן מרובה הרבה יותר מבנימין ומשאר השבטים".

"מכאן יש ללמוד- מי שהשם חפץ בו- יכול להצליח עם בן אחד יותר מאחר שיש לו הרבה בנים וכן בנכסים".

ראש כולל סיפר שבתחילת דרכו טס לחו"ל לצורך תרומות. הוא אפילו לא ידע טוב את השפה אנגלית וגם לא אידיש. הוא לקח מתרגם עבור פגישה עם עסקן גדול, אבל מסיבה כלשהי המתרגם לא הגיע.

העשיר אמר שהוא יתן לו "טוויינט דולר". ראש הכולל סירב ואמר שזה מעט. כך המשיך לסרב מכיוון שחשב שזה מאה דולר. בסופו של דבר הצליח להעלות אותו עד \$5,000 (וחשב שמדובר ב-\$500 בלבד. רק כשיצא מהעשיר והביט בצ'ק הבין את גובה הסכום). דווקא בזכות החיסרון הוא הצליח.

אדם שידוע את הכלל שכל שעה יונקת את חיותה מגומא נפרדת- מבין שהכל

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בגמרא (בבא בתרא ט"ז) כתוב: כל שיערה ושיערה יונקת את החיות שלה מגומא נפרדת. אלמלא היו שתי שערות יונקות מגומא אחת, **האדם מיד מתעוור**.

מִן הַגָּאוֹן ה'בֵּן אִישׁ חַי' מְבֹאֵר - תִּסְתַּכֵּל עַל
הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁלְךָ. כְּמוֹ הַשְּׁעֵרוֹת- כֵּךְ לִכְל אֶחָד
יֵשׁ אֶת הַחַיּוֹת מִמֶּנָּה הוּא יוֹנֵק. לִכְן
אֲבִשְׁלוֹם נִעֲנֵשׁ עַל יְדֵי שְׁנִתְּלָה בַשְּׁעֵרוֹת
רָאשׁוֹ. אִם הִיָּה מִבֵּין זֹאת, **לֹא הִיָּה מוֹרֵד**
בְּמַלְכוּת אֲבִיו.

התורה הקדושה על יוסף הצדיק כותבת: **"וַיְהִי יוֹסֵף יָפֶה תֹאמָר"** (בראשית ל"ט, ו').
"מכיוון שראה עצמו מושל התחיל אוכל
ושותה ומסלס בשערו" (ב"ר).

יוסף היה מתקן בשערו כדי שיהיה נראה יפה. מדוע עשה כן? לא היה יהודי בעל אמונה כמו יוסף הצדיק! הוא היה מזכיר לעצמו בתיקון השערות ומימוש העיניים שלמרות שהוא בארץ זרה לבדו ועבד, ב"ה שהוא לא עיוור. הכל כדי שיראה עד כמה הנהגת השם בעולם היא יפה ואף אחד לא לוקח מהשני כלום.

לפי חלק מהפוסקים לא מסתפרים בימים אלו - כדי שבנין ששנאת חנם היא מותרת לחלוטין ולהזכיר לאדם שכל אחד יש את החיות שלו ואין מה לקנא בזולת!

התורה מציינת את מנינם של בני דן-
"אַרְבַּעָה וְשָׁשִׁים אָלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת" (במדבר
ט. מ"ג). לדן היה רק בן אחד בלבד בשם

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יִצְחָק אֵרִיאֵל בֶּן טוֹבָה חג' חיים וב"ב
שִׁמְעוֹאֵל אֵימַן בֶּן אֲסָתֶר ז"ר שגית בת רותי
אַמִּיר יִישָׁאוּל בֶּן רַחֵל בִּרְכָה- יראת שמים
לִיאור יִהְיֶה סוֹמֵךְ וּב"ב גלית בת מסודי
יְהוּדָה אֵרִיה בֶּן רַחֵל בִּרְכָה ארז בן שושנה
רוֹנָן אֲבֵרָהם וּב"ב קסירר אפרים וב"ב
רַחֵל בִּרְכָה בֶּן פִּדְיָלָה דִּלְיָה משפ' שטרית
נָתָן יִצְחָק בֶּן רַחֵל בִּרְכָה רינה בת סימיו וב"ב
יוֹסֵף לִיאור בֶּן דִּלְיָה אֲפֶרֶת הַצֻּלְחָה בכל העניינים
שִׁמְלָה וְדָנָה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נטכה
שִׁמְלוֹמֶה וּמְרִדְכֵי חַיִּים דּוּיטֶשׂ וּב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר	רזינה בת סימ'ה
תרצה בתיה בת יצחק	סיון בת אסתר
עמית בת טובה	יוסף בן רחומה
נתנאל בן גינה	אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה	דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה	מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר	שולמית יפית בת גינה
שרי ימנה בת שולמית	שמעון בן שולמית
אואנאל חביבה בת שולמית	אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה	מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי	אלהיו דרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה	שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר	רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב	משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה	
נעמה בת יפה	דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה	יחזק בן עזרא
ימנה יזיר בת סטה	בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזיר בן פרחה	בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי	דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה	שלו בן מזל פחימה
ואורן בן אסתר	דינה בת מזל
יהודית אסתר פרדל בת חיה	בריאות ואריכות ימים
נעם יחזק בן רחל ברכה	נעמי בת רחל
שרה ישיה בת אורי	אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה	אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה	נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה	טובה בת אורה
יפה בת שרה-הלחלה ורפואה	רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה	שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה	בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל	יחזק בן פנינה
רחל ברכה בת פדיליה דליה	יחזק בן רבקה
רונית בת סבריה	קסנש בת דגטו
יחזק בן חנון	רפאל אבידן בן תקווה
זלבה בת שושנה רייזל	

זהבה בת שושנה רייזל

19/07/2025

ל"ג תמוז תשפ"ה

פרשת פינחס

הפטרה: "דברי ירמיהו" - ירמיה א'

ר"ת	יציאה	כניסה	
			י"ב
			ת"א
			חיספה
			ב"ש

שואל ומשיב בהלכה - בשר וחלב - חלק י"א

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

כמה זמן יש להמתין בין אכילת בשר לאכילת מאכלי חלב?

Ice :

תשובה :

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס', רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':
אדם שאכל בשר, בין בשר בהמה בין בשר חיה ועוף, לא יאכל אחריו מאכלי חלב עד שימתין שש שעות שלמות. **הערה:** ברמב"ם (פ"ט ממאכלות אסורות הכ"ח) מצינו הלשון "כמו שש שעות". כן מצדד המאירי (חולין קה). שאם נכנס כבר לשעה השישית יש להקל. אולם דעת מרן השו"ע (סימן פט ס"א): "אכל בשר אפילו של חיה ועוף לא יאכל גבינה אחריו עד שישה שעות. הרמ"א (שם) כתב: המנהג הפשוט במדינות אלו להמתין אחר אכילת בשר שעה אחת ואוכלין אחר כך גבינה' ויש מדקדקין להמתין שש שעות, וכן נכון לעשות. ע"כ. ע"ע בשו"ת יביע אומר ח"ג (חיו"ד סימן ג), ובספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד מו).

המתנה זו שייכת בין בימות הקיץ ובין בימות החורף. **הערה:** מכיוון שבחורף המאכל מתעכל במהירות יותר מימות הקיץ, הפרי חדש כתב (יו"ד סימן פט) שבחורף מספיק המתנה של ארבע שעות. מכל מקום לדין אין חילוק וגם בחורף עליו להמתין שש שעות, כמבואר בבן איש חי (ש"ב שלח אות ח)

כך הדין אף לבני אשכנז. **הערה:** פרי מגדים (שפ"ד שם סק"ח), חכמת אדם (כלל מ דין יג).

במקום הצורך יש להתיר לאכול חלבי כעבור חמש וחצי שעות. **מקורות:** ראה שו"ת יביע אומר ח"א (חיו"ד סימן ד) וח"ג (חיו"ד סימן ג). בשו"ת דברי חכמים (עמוד קנח) הביא משמיה דהגרי"ש אלישיב זצ"ל דמעיקר הדין די להמתין חמש שעות ומשהו, אלא שנהגו העולם להחמיר ולהמתין שש שעות שלמות. כן הביא משמו בשו"ת אבני ישפה ח"ה (סימן קא אות ה). לכן במחנות צבא או בבתי חולים כאשר מחלקים ארוחת ערב כעבור חמש שעות וחצי- יש להתיר. כ"כ בשו"ת דברי יציב (ליקוטים סימן ט) דבעת הצורך מקילין דלא בעינן שש שעות שלמות.

דעת הרמב"ם לפי שנשאר בשר בין השיניים. כאשר יאכל גבינה והבשר עודנו בין השיניים, הרי זה כאוכל בשר וחלב ביחד ואפילו אם ינקר שיניו, יש לחוש שמא לא ינקר יפה. אבל אחרי שש שעות הבשר חשוב כמעוכל וגם אם נשאר בשר בין השיניים אין שם בשר עליו. **מקורות:** (פ"ט מה' מאכלות אסורות הכ"ח).

דעת רש"י, לפי שהבשר מאכל כבד ואינו מתעכל לגמרי במעיו עד שש שעות. כל אותו הזמן עד שהבשר מתעכל לגמרי עולה טעם בשר לפיו, ולכן גזרו שלא יאכל באותו זמן גבינה. **מקורות:** חולין (קה ע"א ד"ה אסור), וכ"כ הטור (יו"ד סימן פט).

להלכה אנו מחמירים כשני הטעמים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן פט ס"א). משום כך, מי שיש לו שיניים תותבות אינו יכול לאחר אכילת בשר להחליף בשיניים אחרות ולאכול חלבי.

ההבדל בין יהודי לגוי

הגה"צ רבי חזיקהו מישקובסקי שליט"א סיפר: רבי שלמה טוויל שליט"א, הרב הראשי של מקסיקו, שיתף בסיפור מרגש ומיוחד. "בקהילתנו יש בית כנסת ענק בשם 'מגן דוד', ובו אולם אירועים מפואר. בליל פורים, בני הקהילה חוגגים את שמחת פורים באולם זה. באחד מהלילות הללו, אירע דבר יוצא דופן כאשר מפקד משטרת מקסיקו סיטי הגיע לאירוע."

"בדרך כלל מפקד המשטרה נצפה רק באירועים פליליים חמורים, מה לו ולבית הכנסת? הרב טוויל ניגש אליו ושאל אותו, מדוע הגיע כעת. המפקד השיב: 'אתה יודע שבמקסיקו סיטי יש פשיעה רבה. בעיר מסתובבים שוטרי חרש ובלשים האמורים למנוע מעשי פשע. הללו דיווחו כי לבית הכנסת הוזמנו כמויות גדולות מאוד של אלכוהול לקראת המסיבה שאמורה להתקיים כאן בלילה'."

המפקד המשיך וסיפר: "על פי הידוע למשטרה, כל אימת שהגויים משתכרים, יש אירועים אלימים עם הרוגים ופצועים. לכן המשטרה שיגרה שוטרים סמויים למסיבה, כדי למנוע מעשי אלימות. באמצע המסיבה הבלש שנשלח לשם התקשר ודיווח כי הוא מתקשה להאמין למראה עיניו."

"הבלש סיפר שהוא רואה הרבה יהודים שיכורים, אבל במקום לפגוע אחד בשני, הם מתחבקים ומתנשקים זה עם זה. כל אחד מהלל את חברו והשמחה שם גואה עד שחקים. בכירי המשטרה היו בטוחים שהבלש משקר ושיחדו אותו במזומנים כדי שלא ידווח על האירועים. לכן החלטתי אני בעצמי לבוא ולראות מה קורה כאן. והנה", המפקד המשיך, "אני רואה בעיניי שאכן אותו בלש צדק."

הרב טוויל סיים את הסיפור בהתרגשות: "המפקד נדהם מהאווירה החיובית והשמחה האמיתית שראה. הוא לא הסתיר את התפעלותו כשאמר שהוא רואה את ההבדל בין ההתנהגות של יהודי כשהוא שיכור לבין גוי."

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך PnneEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, 052-7652084 נא לפנות לליאור בטל" 09076926 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד	נא לפנות לרב אליהו חיים פנחס' בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

האדמו"ר הרב ישראל אליהו יהושע טרונק מקוטנא זצ"ל- נולד ב-ח' כסליו ה'תקפ"א (1821) בפלוצק. אביו קרא לו בשלוש שמות: ישראל- ע"ש הבעש"ט הקדוש. אליהו ע"ש הגאון מוילנא. יהושע- ע"ש הגאון ר' יהושע פלק ('הפני יהושע'). ראשית חכמתו קיבל מאביו. בגיל 11 שנים בלבד התייתם מאביו. בגיל 14 התחתן. במשך שש שנים היה סמוך לשולחן חותנתו האלמנה ועסק בתורה הקדושה. כבר מילדותו הצטיין בכישרונות מיוחדים ובשקידה נפלאה. בכל יום לפני תפילת המנחה היה מתהלך אנה ואנה ואומר תהילים תוך כדי צעקות ובכיות, בנוסף שמעו אותו צועק: **"ריבונו של עולם, עזור לי לעשות תשובה"**.

האדמו"ר רבי שרגא פייבל דנציגר הסמיך את רבינו. בשנת ה'ת"ר (1840) כשהיה בן תשע-עשרה שנים התחיל לכהן כרב בשרנסק (על יד טשכנוב). שם כיהן כשבע שנים וייסד בה ישיבה גדולה. בשנת ה'תר"ז (1847) עבר לכהן בגומבין. לאחר שלוש שנים, בשנת ה'תר"י (1850) לאחר שאנשי מחלוקת ירדו לחייו עבר לווארקא. בשנת ה'תר"ג (1853) עבר לכהן כרבה של פולטוסק. בשנת ה'תרכ"א (1861) התחיל לכהן כרב אב"ד בקוטנא, משם התפרסם כפוסק הדור ומנהיג. איש אמת. ענוותן מופלא. מגדולי הפוסקים בדור. מכל העולם הריצו אליו שאלות. היה אהוב ונערץ על הכל. נהג באדמו"רות והיה מקבל פתקאות. רבים פנו אליו כדי להתייעץ עם רבינו וגם זכו לראות ישועות. נפטר ב-כ"ה תמוז ה'תרנ"ג (1893). חי כ-72 שנים. ציונו בקוטנא. בנו, הגאון ר' משה פינחס ונכדו רבי יצחק יהודה מילאו את מקומו בקוטנא.

אביו: ר' דוד (מתלמידי 'הישועות יעקב'). **אמו:** מרת דבורה. **אשתו:** מרת פריבה בת רבי חיים מראביץ (התחתן בגיל 14). **בני:** הגאון ר' משה פינחס. **מרבתי:** אביו, ר' דוד. **מתלמידי:** הגאון ר' מאיר יחיאל מאוסטרובצא (מח"ס אור תורה ומאיר עיני חכמים) והגאון ר' מאיר דן פלוצקי ('הכלי חמדה'). **חתנו:** הגאון רבי חיים אלעזר וואקס ('הנפש חיה' מקאליש). **מספריו:** **ישועות מלכו-** שו"ת על ארבע חלקי שו"ע **ישועות ישראל-** על חושן משפט **יבין דעת-** חסדי אבות על יורה דעה **יגנזי אבות-** שו"ת.

בין באי ביתו של רבינו נמנה ר' סנדר בייזר, יהודי בן תורה וחסיד. מאחר ולא היה לו במה לכלכל את בני-ביתו הוא השכיר את עצמו לשמש כלבלר יערות ביערותיו של ר' ברוך גזשיבאץ (מחותנו של רבינו). לר' סנדר היו שמונה בנות בוגרות שהגיעו לפרקן. בכל פעם שהיה מגיע לקוטנא, היה מזכיר זאת לפני הרב ובוכה על מר גורלו, שנה רודפת שנה, אבל באופק לא נראית שום ישועה עבור ר' סנדר ובנותיו.

באחד מערבי החורף המושלגים ר' סנדר הגיע העירה כשרעיון עלה במחשבתו: הוא יקנה כרטיס הגרלה, ואם הרב יחפוץ בכך, הרי שישועתו קרובה לבוא. שעות ארוכות ר' סנדר עמד לפני הרב והתחנן בבכיות על מר גורלו. רבינו ניסה להרגיעו, אבל ר' סנדר בשלו, הוא לא יזוז מכאן עד שהרב יברך אותו שהכרטיס שקנה יזכה בגורל בפרס הראשון.

מזמן כבר עברה שעת חצות, אבל ר' סנדר אינו מתכוון לנטוש את המערכה. בחוץ עדיין באותה השעה קור שרר ושלג כבד ירד. ר' סנדר ממש לא תכנן לעזוב את חדר ללא הבטחה מפורשת. רבינו הטיף לר' סנדר בנחת מוסר: "היתכן שאין לו אמונה בבורא העולם שיעזור לו? הרי דוד המלך כבר כתב: 'וְיִרְחָמֵנוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו (תהלים קמ"ה, ט)', במקום לבטוח בבורא עולם הוא משליך את יתוהו על בשר ודם".

"סנדר, האמן לי", רבינו אמר לו, "כשיש ליהודי אישה בריאה וכשרה, ובנות צנועות, הרי באמת הוא בר-מזל". כך כפל ושילש הרב כמה פעמים בהדגישו: "כשיש ליהודי אישה בריאה... הוא בר-מזל". דברי הרב נכנסו דברי לליבו של ר' סנדר. הוא עזב את חדרו של הרב, רתם את הסוסים למזחלת ונסע בחזרה ליער. כשהגיע סמוך לביתו, פגש כמה מעובדי היער אשר אמרו לו בהתרגשות: **"יש לך מזל גדול! אשתך פאניה כמעט קפאה למוות. הודות לאיזה בעל אחוזה מסתורי שהציל אותה, נשארה בחיים. אלמלי הוא, היית כעת אלמן!"**.

ר' סנדר ביקש להבין מה קרה. התברר שבעת שר' סנדר היה בקוטנא, בלב אשתו עלתה המחשבה לנסוע גם כן לקוטנא, העיר הקרובה. היא הזמינה מזחלת לנסיעה בשלג ויצאה עימה לדרך הקצרה. בדרך התחוללה סערת שלגים. הסוסים דהרו בבהלה ותוך כדי מרוצתם, נתקלה המזחלת בגזע עץ, הוקפצה כלפי מעלה והנוסעת מתוכה הועפה הישר לתוך השלג.

בעל העגלה לא הרגיש בדבר מאחר והשלג בלם את קול הנפילה. הוא המשיך בנסיעתו המסורפת כשהוא מנסה לשלוט בדהרת הסוסים. היא נשארה שוכבת חבולה על השלג המקפיא. אם הייתה נשארת באותו המצב, ברור שהייתה קופאת למוות. אבל למזלה, כעבור זמן לא רב, הופיע במקום אדם הדור בלבושו ומראהו כפני בעל אחוזה. הוא מצא אותה, העלה אותה לכרכרה שלו ומשם הביא אותה לביתו והמשיך בדרכו. איש מאנשי הסביבה ששמעו על תואר פניו לא הכירו אותו.

גם לאחר שנים רבות ר' סנדר בייזר נהג לספר, כיצד רבינו שלח את אליהו הנביא זל"ט להציל את אשתו בזמן ששוחח עימו. מאותו הזמן ר' סנדר הפסיק להציק לרב ולא ביקש ממנו דבר. רק בטח בה' והאמין כי ברצות ה', ישועה קרובה לבוא. (ישועות מלכו, תולדות המחבר)

נכדו, הגאון ר' יצחק יהודה רבה של קוטנא סיפר: "בשנת ה'תר"ן רבינו חלה את מחלתו האחרונה. הרופאים ציוו עליו להישמר מאוד לבד יגיע עצמו בזמן לימודו ובעיונו, כי המה קשים לליבו שנחלה, כי כוח התמדתו אף בימי זקנה ושיבה היה מן הדברים המפליאים, כמעט לא פסק פומיה מגירסא".

"בכל שבת רבינו עבר בעל-פה על מסכתות שבת ועירובין. עומק עיונו היה מבהיל. רבינו קיים: 'בְּאַהֲבָתָה תִּשְׁגָּה תְּמִיד' (משלי ה', י"ט) כפי דרשת חז"ל. אבל הוא לא רצה לשמוע לעצת הרופאים, לעזוב את מקום חיותו, בטענה כי: **'מה שווים חיים בלי תורה?! הרי הם כחיי בהמה!'**

דקות נסיעה הוא שמע קול סירנה מאחוריו. הוא הסתכל וראה שוטר אחריו. נעשה לו 'שחור בעיניים'. הוא התרגז מאוד והתחיל לטעון כביכול כלפי הקב"ה ואמר:

"ריבונו של עולם, אני לא מבין מה קורה פה! נתתי הלוואה לאחד מבניך שביקש ממני הלוואה. מלכתחילה לא רציתי להלוות לו אבל לבסוף לנוכח הפצרותיו המרובים, הסכמתי והלוויתי לו תוך כדי שאני מאמין לו לדבריו שבסוף השבוע הוא יחזיר לי את הכסף. בסוף הוא לא עמד בדיבורו ולא החזיר לי את הכסף. כך נמשך הדבר שנתיים".

"היום כשהוא הודיע לי שהוא רוצה להחזיר לי רק חמשת אלפים דולר בתנאי שאני מוחל לו על יתרת החוב, גם כן הסכמתי, האם מגיע לי לקבל כעת קנס מהשוטר? למה אתה עושה לי כך?".

הוא ישב נרגז ונעצב. השוטר ניגש לחלון הרכב והתחיל לצעוק עליו: "אתה משוגע? כך נוסעים? אתה נוסע כמו מטורף!". הנהג אמר לו: "אני רוצה לספר לך סיפור". הוא סיפר את כל מה שאירע עימו והסביר שהוא נוסע במהירות כדי לגבות את החוב ולנסות להציל לפחות חמשת אלפים דולר.

הוא התחנן אל השוטר שיתן לו להמשיך בדרכו כי אחרת הוא יאחר את המועד ויפסיד גם את החמשת אלפים דולר האלו. השוטר התחיל לצחוק ואמר לו: "הסיפור מאוד יפה, אבל מכיוון שנסעת כמו משוגע אתה חייב לקבל קנס".

הנהג שאל את השוטר: "אתה לא מאמין לי?". השוטר אמר לו: "לא". הנהג אמר: "אתה יודע מה, תבוא עמי לבית הלווה ותראה בעיניך שאני צודק".

השוטר אמר לו: "כך אתה אומר? אני עושה איתך עסק. אני נוסע איתך כעת. אם אראה שדיברת דברי אמת, אני לא אתן לך קנס, אבל אם אראה ששיקרת, אני אקח אותך למעצר". הנהג הסכים.

השוטר אמר לו: "תבוא אחרי, אנחנו נגיע לשם במהירות". השוטר התחיל לנסוע תוך כדי שהוא מדליק את האורות של הרכב המשטרתי והנהג שלנו נוסע אחריו.

הם נסעו במהירות גבוהה. כמה דקות לאחר מכן הם כבר היו בבורו-פארק ליד ביתו של הלווה. הם החנו את הרכבים ולאחר מכן שניהם עלו ביחד לביתו של הלווה.

הם נקשו בדלת. הלווה פתח את הדלת והוא מגלה כי המלווה עומד שם עם שוטר. הוא נהיה חיוור והתחיל לרעוד מפחד. הוא אמר למלווה: "טוב, הבנתי, תן לי שתי דקות ואני מארגן לך את הכסף שאני חייב לך". לאחר כמה דקות הוא יוצא אליהם מביתו ונותן למלווה עשרת אלפים דולר במזומן...

להלן סיפור מופלא ביותר המעובד מתוך 'נועם שיח' - שיחות הגה"צ רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אבד"ק סאנטוב לייקווד. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו שגם אם אנחנו לפעמים לא מבינים מדוע בורא עולם מביא עלינו דבר כזה או אחר, עלינו לדעת שהכל הוא לטובת האדם, כפי שניתן לראות מהסיפור הבא:

איש אחד התקשר לַחֲבֵרוֹ ואמר לו שהוא צריך בדחיפות הלוואה של עשרת אלפים דולר. הוא שאל אותו אם הוא יכול להלוות לו את הסכום ולתת לו את הכסף במזומן. חֲבֵרוֹ ענה: "לתת לך סכום גדול כזה במזומן מאוד קשה לי, תן לי לחשוב על כך". הלה לא הרפה ממנו, וביקש בכל לשון של בקשה שהוא צריך אותם בדחיפות כי יש עסקה והוא צריך את הכסף לצורך כך.

החבר שאל אותו: "מתי תפרע לי את ההלוואה?". החבר השיב לו שבעז"ה עד סוף השבוע יפרע את החוב. המלווה שאל: "אתה מבטיח לי?". החבר ענה: "כן". הלווה לו את הסכום הגדול של עשרת אלפים דולר.

בסוף השבוע כשהמלווה ראה שהחוב לא נפרע הוא התקשר ללווה ושאל: "מה עם ההלוואה?". הלווה אמר: "תן לי עוד שבוע". הוא הסכים לדחות את מועד הפירעון לעוד שבוע. כעבור שבוע עדיין הלווה לא שילם. הוא התקשר שוב ושאל: "איפה הכסף שלי?".

הלווה ענה: "אין לי כעת, כשיהיה לי אפרע לך". כך עבר חודש ועוד חודש. בכל פעם שהיה מתקשר הלווה ענה לו: "כשיהיה לי, אני אפרע את ההלוואה". שנה עברה מתאריך ההלוואה והכסף איננו. אחר כך עברו שנתיים מאז ההלוואה, והלווה משתמט שוב ושוב.

יום אחד הלווה מתקשר ואומר לו: "יש לי כעת בשבילך חמשת אלפים דולר במזומן. אני יכול לתת לך את הסכום הזה בתנאי שאתה מגיע אלי עד 15 דקות. המלווה גר בויליאמסבורג ואילו הלווה בבורו-פארק. לכן אמר לו שיצא מיד לדרכו להיות אצלו תוך 15 דקות.

אז הלווה הוסיף ואמר שנותן לו את הכסף בתנאי שהוא מוחל לו על יתרת החוב של חמשת אלפים דולר. המלווה חשב לעצמו: "מה אני יכול לעשות, אין לי ברירה אחרת. בין כך לא אראה את הכסף ממנו".

הוא אמר שהוא מסכים ומוחל לו על החמשת אלפים דולר והוא יוצא מיד לדרכו לקבל את החמשת אלפים שהוא רוצה להחזיר לו.

המלווה נכנס מיד לרכבו. מכיוון שרצה להספיק להיות אצל הלווה בזמן הוא התחיל לנסוע מהר מאוד. לאחר מספר

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסתר יאטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת אהרון ז"ל גאולה בת טובה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי' זיזי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל רחל רפאל בת השמת ז"ל
אסתר בת נעמי ז"ל יעקב בן פרחיה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל
מישא אסתר בת זרהה ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל אברהם בן שמואל ז"ל
עפאת בת השמת ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ז"ל שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעמה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ז"ל נעמי בת כותן ז"ל
מרים בת בלה ז"ל צדיק חכם בן חזיה ז"ל
שני בת אסתר ז"ל מסודי בת חביבה ז"ל
יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורביה רחל ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל